

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m. KETVIRTADIENIS Nr. 80 (4273)
Anykščiai, 1981 m. Rugsėjo mėn. 9 d. Kaina 2 kap.

SOCIALISTINIO LENKTUVIAVIMO BARUOSE

Buitininkų pasidarbuota šaučiai

Daugiau kaip už 586 tūkstančius rublių įvairių buitinių paslaugų rajono gyventojams suteikė Anykščių BGAK dirbantieji. Pirmojo pusmečio realizacijos planas įvykdytas 101 proc.

Bene geriausiai buitinių kolektive triūsė mezgėjos moterys (meistrė Bronė Kuklienė), kurios suteikė paslaugų už 74 tūkstančius rublių. Bemaž 60 gamybininkų apjungiančiame kolektyve

darbštumu iš kitų išsiskyrė mezgėjos Regina Marciukienė, Onutė Ražanienė, Onutė Vildžiūnaitė. Stropiai pasidarbuota taipogi Anykščių ir Svėdasų betono cechai, madytelėje kolektyvai.

Šiemet Anykščių rajono buitinkai gyventojams planuoja suteikti įvairių paslaugų bei patarnavimų už 1 milijoną 200 tūkstančių rublių.

L. Vilimas

Viskas mūsų stalui

Batoniškai prie arbatos, kavos bulka, batonai aukščiausios rūšies... Tai produkcija, kurią kasdien išleidžia Kavarsko kepykla. Beje, didžioji jos dalis iškeliama į Ignalinos rajono Sniečkaus gyvenvietę, kur statoma nauja atominė elektrinė.

Kaip sekasi darbuotis? — pakartojo klausimą Kavarsko kepyklos gamybos vedėjas S. Stasiūnas. — Antrojo ketvirčio gamybos planą įvykdėme 122 procentais, lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laiku, vartotojams patiekėm 174 tonomis daugiau baltų duonos gaminių. Tarp keturių kopėjų brigadų sparta ir darbštumu iš-

siskiria Janinos Pakėnienės vadovaujamas kolektyvas, kur itin stropiai triūsia Aldona Dzienaitė, Bronė Bartkevičienė. Neblogų darbo rodiklių pasiekė ir Marytės Kazūnienės pamainos kepėjai.

Kaip redakciją informavo Duonos kombinato ekonomistė Leonida Masiulienė, šaučiai pirmąjį pusmetį užbaigė visas Anykščių duonos kopėjų kolektyvas. Priminsime, jog per šešis šių metų mėnesius mūsų ir aplinkinių rajonų gyventojams realizuota 2500 tonų duonos gaminių. Kasdien iš Anykščių ir Kavarsko kepyklų ant mūsų stalų atkeliauja apie 17 tonų duonos.

L. Vakarlis

Gintariečiams — antroji vieta

LTSR Žemės ūkio ministerijos kolegija ir Žemės ūkio darbuotojų profesinės respublikinio komiteto prezidiumas susumavo 1980—1981 mokslo metų žemės ūkio liaudies universitetų, ūkių ekonominių ir komunistinio darbo mokyklų apžiūros rezultatus. Apžiūra parodė, kad daugelis žemės ūkio liaudies universitetų, ekonominių ir komunistinio darbo mokyklų toliau gerina savo veiklą, didina klausytojų kūrybinį aktyvumą, sėkmingai nagrinėja TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų medžiagą. Geriausiais žemės ūkio liaudies universitetams, ekonominiams ir komunistinio darbo mokykloms buvo įteikti Žemės ūkio ministerijos diplomai ir premijos. Tokio įvertinimo susilaukė ir mūsų rajono „Gintaro“ kolūkio komunistinio darbo mokykla, kuriai atiteko antroji vieta.

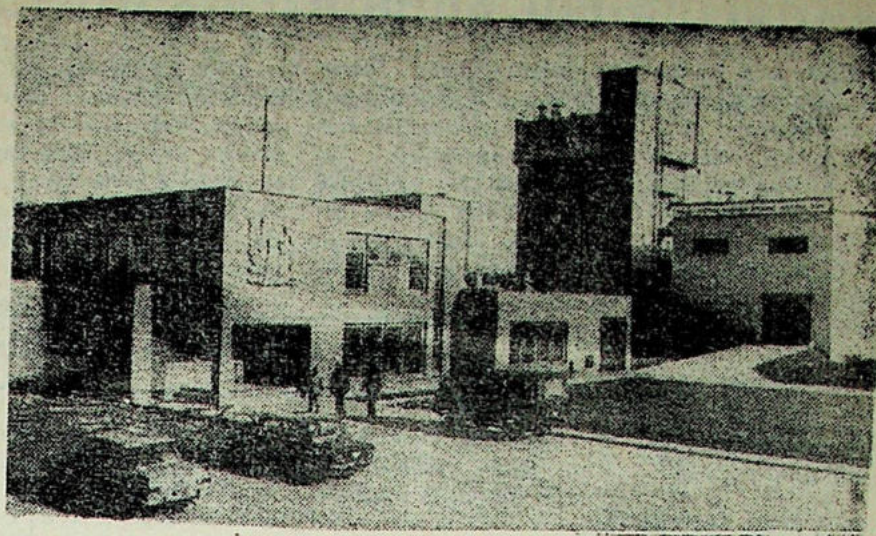
B. Valaitis

Kaip triūsia Kavarsko prekybininkai

Kavarsko miesto dvidešimt penktos maisto prekių parduotuvės vedėjos komunistės Danguolės Sudeikienės ilgametis triūsas neseniai buvo įvertintas aukštu Tėvyinės apdovanojimu — moteriai įteiktas „Garbės ženklas“ ordinas. Su gražiais darbo pasiekimais jos vadovaujamas komunistinio darbo kolektyvas užbaigė ir antrąjį šių metų ketvirtį: per tris paskutinius mėnesius prekių realizuota už 224 tūkstančius rublių, planinė užduotis įvykdyta 103,3 proc. Antroji vieta pripažinta miesto gatvės rūbų parduotuvei, o trečioji — ūkių prekių. Siems kolektyvams vadovauja M. Bagdonienė ir B. Gedvilienė.

— Susumavus pirmojo šių metų pusmečio rodiklius, Kavarsko vartotojų kooperatyvas visas planines užduotis įvykdė 107 procentais, vietos gyventojams realizuota įvairių prekių daugiau kaip už 3 milijonus 120 tūkstančių rublių, — paskaičiavo Kavarsko vartotojų kooperatyvo vyr. ekonomistė E. Jurėnaitė.

K. Litvinas

Riktuotėn stoji Kušių tarpukinė gyvulininkystės įmonė, kurioje kasmet bus išauginama du milijonai tūkstančių bekonių. Reprodukciniam ceche jau laikoma 2500 kiaušinių. Dar šiemet įmonės kolektyvas išaugins 800 veislinių paršelių.

Įmonėi pasiekus projektinį galingumą, mėsos gamyba Šiaulių rajone padidės dešimčia procentų. Šiemet stovybininkai atiduos ir antrąjį įmonės eilę.

NUOTRAUKE: Kušių tarpukinė gyvulininkystės įmonė.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Iš „Gintaro“ kolūkio šiltnamių

Kiekvieną dieną iš „Gintaro“ kolūkio šiltnamių bei daržų į rajono parduotuves atkeliauja po toną agurkų, tiek pat kopūstų; prasidėjo pomidorų realizacija.

— Ankstyvųjų daržovių ruošos planus planuojam įvykdyti su kaupu. Antai, agurkų žadam patiekti bemaž dvigubai daugiau, nei manėta, visų trečdaliu daugiau į prekybos tinklą iškeliama kopūstų, — pastebėjo „Gintaro“ kolūkio darži-

ninkystės brigadininkas J. Vildžiūnas.

Okio daržuose kasdien triūsia apie 14 žmonių, kitą kartą jiems į talką atskuba ir atostogaujantys moksleiviai. Darbo visiems iki valios: realizacijai ruošiamos išaugintos daržovės, kiti užsiėmę vėlyvesnių daržovių priežiūra. Neblogą derlių žada 7 hektarų plote nusidriekęs kopūstų laukas, trijų hektarų dydžio burokėlių plantacija bei kiti daržo kultūrų pasėliai.

V. Ilmaitė

PIRMASIS OBJEKTAS ĮVERTINTAS GERAI

Liepos pirmoji buvo reikšminga diena komjaunimo Nikolajaus Stanislavovo gyvenime. Tą dieną valstybinė komisija priėmė eksploatacijon pirmąjį objektą, kurį statė šio jauno Anykščių KMK meistro vadovaujami žmonės — Aknystų invalidų namų pagalbinio ūkio 250 vietų

kiaulidė. Pastato kokybė buvo įvertinta gerai.

Statydami šį tvartą, kruopščiai pasidarbuota Vytauto Kačinsko brigados stovybininkai.

Fermos įrengimus sumontavo Anykščių rajono gamybinio susivienijimo KMK montuotojai.

„Svyturio“ kolūkyje išlįs parą be perslojo gaudžiama žolės miltų agregatas. Visi pakrovimo, iškrovimo, sandėliavimo darbai mechanizuoti. Žolės miltų gamyba patikėta sumaniems, darbštiems ūkio žemdirbiams.

Šių metų jau pagaminta daugiau kaip 120 tonų šio vertingo pašaro. Svyturiečiai šiemet įsipareigoję pagaminti 300 tonų žolės miltų, kurių 55 tonas parduos valstybei.

J. Jurevičiaus nuotraukoje: Alvydas Jurkštas, vadovaujantis žolės miltų gamybos pamainai, ir agregato mašinistas Grigorijus Pušėckinas.

Kroniką

Simbolinis rakas įteiktas naujosios Šilalės rajono centrinės ligoninės kolektyvui. Pastatyta už komunistinių šeštadienio talkų lėšas (jos sąmatinė vertė siekia vieną milijoną 700 tūkstančių rublių), ši gydymo įstaiga vienu metu gali priimti daugiau kaip 200 ligonių.

Bendradarbiavimo sutartį sudarė Rostoko ir Klaipėdos jūrų prekybos uostų kolektyvai. Jie įsipareigojo sparčiau apdoroti krovinius, laiku pristatyti juos užsakovams. Dabar Klaipėdoje kroviniai kraunami pagal abiejų šalių specialistų sudarytas schemas. Išplėtos laivų aptarnavimo prieplaukos, naudojama našesnė technika. Sistemingai keičiamasi technine informacija, dokiminkų brigadomis ir specialistais.

Tarybų Lietuvoje prasidėjo XVI sąjunginė moksleivių spartakiada, kuri vyks Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje ir Trakuose. Per tris savaites bus išaiškintos 24 komandos nugalėtojos ir 186 čempional asmeninės varžybos. Sąjunginės moksleivių sportinės apžiūros dalyvius pastatiko daugiau kaip 20 Tarybų Lietuvos sporto bazių.

(ELTA)

AUGALAI KLAUSO „ISAKYMU“

Naujos medžiagos — kvaterinai, sukurti Latvijos TSR Mokslų akademijos Organinės sintezės institute, padeda pagreitinti arba pristabdyti augalų augimą, pastoti šiaudą, padidinti baltymų kiekį, grūdų skaičių varpoje. Kvaterinų pagalba jau pavyko gerokai padidinti kviečių, linų ir kitių kultūrų derlius.

Mokslininkai mano, kad šie stimulatoriai taip pat perspektyvūs gyvulininkystėje ir paukštinkystėje. Instituto eksperimentinė gamykla išleido bandomąsias kvaterinų siuntas.

Populiarinkime kaimui reikalingas profesijas

Vie dažniau mus jaudina klausimas, kaip geriau, prielankiau supažindinti mokinius su tolimiesio mokymo keliais. Kurdamas mokinių profesinio orientavimo sistemą, kiekviena mokykla bendrauja su rajono proforientavimo kabinetu, remiasi kitų respublikos mokyklų patyrimu.

Tačiau orientuojant mokslinius į darbininkiškas ir žemės ūkio profesijas, reikiamų rezultatų dar nepasiekiamo.

Mokyklose reikėtų detaliau propaguoti šio profilio specialybes dirbant vieningai su ūkių vadovais, partinėmis ir komjaunimo organizacijomis, pasitelkti čia ir moterų tarybas. Neretai motinos, dirbančios gyvulininkystėje, būna rinktės šį darbą barą savo dukroms, nesuprasdamos, kad kasmet ir šioje srityje keičiasi, gerėja sąlygos. Darbas gyvulininkystėje lengvėja, nes į pagalbą ateina

na technika, gerėja darbo organizavimas.

Gausėja informacijos apie mokyklas, specialybes, tačiau neretai ji nepasiekia mokinių, klasės vadovų, jeigu jis tuo mažiau domisi. Dalis klausimų proforientavimo srityje su-
prantama klaidingai ir neteisingai aiškina-

ma mokiniams. Panašūs dalykai blaško mokinius, apsunkina profesijos pasirinkimą.
Pernelyg lėtai populiariėja liaudies ūkiui labai reikalingos, gyvulininkystės darbuotojų specialybės, nors kasmet daugiau jaunimo jas pasirenka. Iš dalies dėl to kalti patys ūkių vadovai, kad retokai tais klausimais kalbasi su šeimomis, neaptaria su tėvais, kaip svarbu gerų specialistų paruošti savo ūkiui. Pasitaiko, kad į jauną specialistą žiūrima skepti-

kai, kaip į nepatyrusį, nesudaromos jam geros darbo sąlygos, mažai skiriama jam dėmesio, kad jis augtų darbe, tobulėtų kaip specialistas, įsitvirtintų kaime. Reikia pasirūpinti ir gyvenamu plotu.

žėja, nes jaunimas jau su-
prato, jog kelias į aukštąjį mokslą ne vienintelis iš vidurinės mokyklos suolo. Mažėja domėjimasis tomis profesijomis, kurias įsigijus sunkiau įsidarbinti. Daugėja stojančių į technikumus, bet

vinimo mokyklų darbą su mokinių tėvais, ypatingą dėmesį skiriant žemės ūkio profilio specialybių propagavimui.

Nuo ateinančių mokslo metų devyniolikoje respublikos kaimo profesinių technikos mokyklų įvedamos merginoms tinkamos ir kaimui labai reikalingos specialybės. Merginos galės įsigyti daržininkystės meist-

ry, kaulienos gamybos operatorių, pieninės

gyvulininkystės bandos priežiūros operatorių, mechaninio melžimo meistrių, sodininkystės-dekoratyvinės gėlininkystės meistrių, galvijų auginimo ir penėjimo operatorių specialybes. Numatoma priimti 1140 merginų, tai sudarys 18 proc. visų priimtųjų į pirmą kursą. Praėjusiais mokslo metais merginų sudarė tik 8,5 proc. baigusios KPTM. Mūsų rajono moksleiviams artimiausios profesinės technikos mokyklos, kur galima mokyti mūsiškių specialybių yra Veprių KPTM Nr. 5 (Ukmergės raj.) ir Slapaberžės KPTM (Kėdainių raj.).

Kiekviena vidurinė ir aštuonmetė mokykla turi plėsti bendradarbiavimą su kaimo profesinės technikos mokyklomis, palaikyti su jomis pastovius ryšius, organizuoti ekskursijas, rengti bendrus pedagogų tarybos posėdžius, komjaunimo organizacijų susirinkimus, organizuoti bendrus poilsio vakarus, numatyti kelius, kaip geriau įtvirtinti jaunimą kaime. Artimi

kontaktai su šeimomis, technikumais ar kaimo profesinėmis technikos mokyklomis, — patikimi žemdirbių profesijų propaguotojai. Visiems mums svarbu, kad jaunimas neatsizadėtų šventos tėvų profesijos — auginti duoną. Ir TSKP XXVI jame suvažiavime buvo pabrėžta, jog privalome, visų pirma, būti materialinių gėrybių gamintojais, o ne vien tik vartotojais.

Iki šiol mokyklose nepakankamai aiškinama abiturientams ir jų tėvams, kaip šiuo metu svarbu, kad daugiau jaunimo pasitiktų gimtuosiuose kolūkiuose.

Šiais metais ne visi aštuon-tokai ir abiturientai pateks į respublikinės priklausomybės miestų profesines technikos ir technikos mokyklas. Į šių miestų technikos mokyklas be nukreipimų stot abiturientai, norintieji tapti buities tarnybos darbuotojai. Merginų laukia sluvėjų motoristė, mezgėjų specialybės. Sudaryti perspektyviniai darbo jėgos balansai respublikoje turi atitikti gyvenimo reikalavimus. Daugumą šių problemų galima išspręsti tik bendromis mokyklų, įmonių, įstaigų bei organizacijų pastangomis.

Aktiviai rūpintis darbininkų pamaina reikia pradėti, kol ji dar mokyklos suole. Tik tuomet išspręsimė kadru paruošimo liaudies ūkiui uždavinius, iškeltus TSKP XXVI suvažiavime.

S. Kapčienė
Liaudies švietimo skyriaus profesinio orientavimo kabineto vedėja

DIDŽIOSIOMS ŠALIES STATYBOMS

Daugiau kaip keturiasdešimt respublikos pramonės įmonių jau turi kartotekas, kuriose įrašo užsakymus iš Sibiro ir Tolimųjų Rytų. Į didžiąsias šių turtingų gamtos lobių regionų statybas, kurių svarba buvo pabrėžta TSKP XXVI suvažiavime, siunčiamos Tarybų Lietuvoje pagamintos precizinės staklės ir autokompresoriai, statybinės medžiagos ir elektros matavimo technika.

SVARBIAUSIAS ADRESAS — KOGOLYMAS

„Zalioji gatvė“ atidaryta geležinkelio sąstatams, vykstantiems iš Kauno į Kogolymą. Juose — Kauno namų statybos kombinate pagaminti surenkamieji gyvenamieji namai, pritaikyti atšiaurioms Vakarų Sibiro gamtinėms sąlygoms. Kauniečiai projektuotojai pagerino pastatų šiluminę izoliaciją, numatė originalias šildymo sistemas. Atskiri šios Vakarų Sibiro naftininkų gyvenvietės kvartalai formuojami iš Alytaus eksperimentiniame namų statybos kombinate padarytų namukų. Jie ypač pravers atokesnėse vietose, kur sunkiau nutiesti šiluminės trasos. Keli šimtai Kogolymo statytojų įsikurs „namuose ant ratų“, kuriuos antri metal tiekia Kauno gamybinių įmonių kombinatas.

Beje, šiame Vakarų Sibiro rajone dirba nemažas būrys mūsų respublikos statybininkų ir kelininkų. Pastarieji artimiausiais metais taigoje nuties aštuoniasdešimt kilometrų automobilių trasą, kuri sujungs Kogolymą su pagrindinėmis naftos verslovėmis.

SILUMA SIBIRO GYVENVIETĖMS

Automatizuotus katilus „šilumos fabrikams“, galintiems apšildyti nemažą gyvenvietę, serijomis pradėjo gaminti Lentvario „Kaitros“

bandomoji eksperimentinė santechnikų dirbinių gamykla.

„Sibiriškiškai“ produkcijai daryti įsteigtas specialus baras. Jis aprūpintas našia technika, dirbti čia nukreipti didžiausią patirtį turintys darbininkai. Partinės organizacijos iniciatyva sudaryti postai kontroliuoja, kaip gamybininkai aprūpinami įranga, komplektavimui reikalingomis detalėmis. Visa tai padėjo pirmojo pusmečio užsakymus atlikti anksčiau laiko.

Kad sibiričiai gyventų jaukiuose ir šiltuose butuose, Kauno J. Greifenbergerio santechnikų dirbinių gamyklos visuomeninio konstruktorių biuro pastangomis sukurta tobulėsi šildymo įrenginiai. Jie turi didesnį naudingumo koeficientą, mažiau naudoja kuro. Šiems įrengimams suteiktas valstybinis kokybės ženklas.

UGNELĖS PRIE JENISEJAUS

„Dėkojame už labai našius įrengimus. Jų dėka daugeli darbu, tiesiant dujotiekus, pavyko paspartinti beveik dvigubai. Nekantriai laukiame naujos technikos“. Tokį atsiliepimą gavo Vilniaus elektros suvirinimo įrengimų gamybinio susivienijimo kolektyvas iš sibiričių, įsavinančių Jenisejaus baseino „žydrojo aukso“ telkinius. Beveik metus čia laikė egzaminą technika su Vilniaus įmonės emblema.

Ypač gero įvertinimo sulaukė suvirinimo agregatai, sukomplektuoti su elektros krosnimis, dizeliniais generatoriais. Jie ne tik paspartina darbą, bet ir padeda mažiau sunaudoti deficitinių medžiagų, elektros energijos. Specialūs srovės reguliatoriai leidžia suvirinti praktiškai bet kokio storio metalą.

Gamyklos inžinerinės tarnybos dabar ruošia gamybai dar kompaktiškesnę ir ekonomiškesnę elektros suvirinimo aparatūrą. Ją netrukus gaus sibiričiai.

(ELTA)

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

Nors mokiniai mokyklose profesiniai orientuojami, tačiau dar reikėtų sistemingiau dirbti su kaimo mokyklų mokinių tėvais. Didesnį dėmesį turėtume skirti tėvams, kurie mažiau rūpinasi savo vaikais, jų tolesniu mokymusi ir darbu. Patirtis rodo, kad tokių šeimų vaikai neturi pastovių interesų tai ar kitai veiklai, neretai meta vieną mokyklą, stoja į kitą, prašosi įdarbinami ir t. t.

Apžvelgus praėjusių ir šių mokslo metų moksleivių ketinimus, kur kas žada toliau mokytis, malyti, kad norinčių įsigyti žemdirbių profesijas aštuntokų daugėja, tačiau dar mažokai abiturientų renkasi šias specialybes. Norinčių įsigyti aukštąjį išsilavinimą skaičius ma-

žis skaičius galėtų būti didesnis. Dalis abiturientų be reikalo suka tik į Kauno 22-ąją arba Vilniaus 21-ąją technikos mokyklą, lyg nebūtų kitų mokymo įstaigų. Abiturientams reikėtų daugiau rinktis veterinarijos darbuotojų, zootechnikų, agronomų, elektrikų, mechanikų specialybes, nes jų mūsų rajonui dar labai daug trūksta.

Aštuonmetėse mokyklose, kur aštuntokų mažiau, negu vidurinėse, gilesnis individualus darbas su mokiniais ir jų tėvais, mažųjų abiturientų svajonės pastovesnės ir labiau atitinka rajono poreikius.

Artimiausias mokyklų ir ūkių administracijų uždavinys — aktyvinti bendro la-

Į PAGALBĄ POLITINFORMATORIAMS

Rekomenduotina tematika 1981 m. liepos mėnesio pašnekesių ciklams

POLITINIO GYVENIMO KLAUSIMAIS

1. TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko L. Brežnevo kalba dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktojoje sesijoje („Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 24 d.).
2. Darbo kolektyvas — naujo žmogaus auklėjimo centras (Lietuvos KP CK pirmojo sekretoriaus draugo Petro Griškevičiaus pranešimas „Dėl partinių organizacijų uždavinių didinti darbo kolektyvų vaidmenį įdiegiant politiniame, darbiname ir doroviniame žmonių auklėjime vykdančios TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus“ LKP CK II plenumo. („Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 18 d.).
3. Didžiųjų užmojų ir prasmingo darbo metai (dešimtojo šaukimo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos trečiosios sesijos medžiaga. „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 20—22 d.).
4. Neišardoma tautų draugystės jėga (pažymint Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 41-ąsias metines).

EKONOMIKOS KLAUSIMAIS

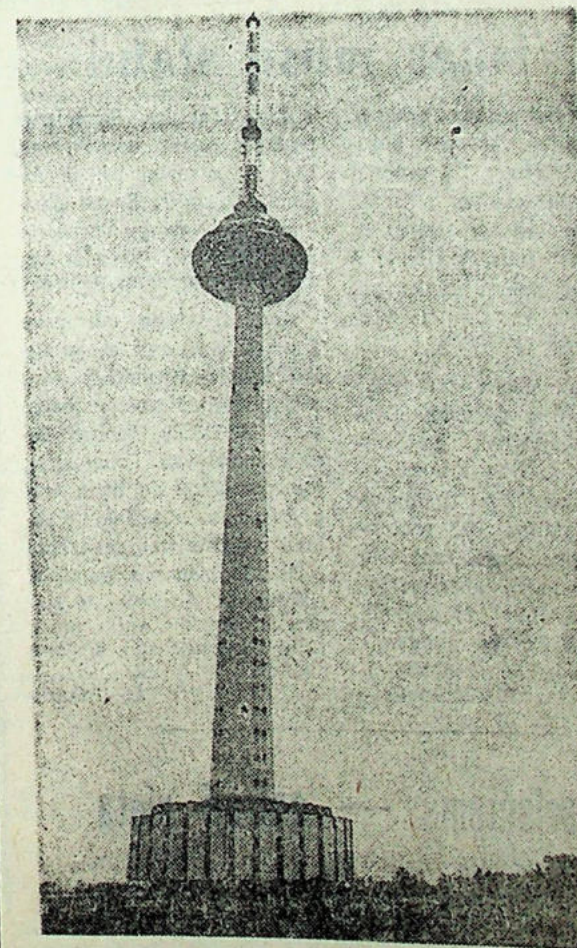
1. Pusmečio gamybos planų ir socialistinių įsipareigojimų vykdymo rezultatus susumavus.
2. Pašarų paruošimas ir gamyba — ypatingos svarbos klausimas. Kaip mes juos kaupiame?
3. Mokslinį darbo organizavimą — kiekvienoje darbo vietoje (metodiniai nurodymai TSKP CK žurnale „Agitator“, 1981 m. Nr. 12).
4. Vieno procento vertė žemės ūkio visuomeniniame sektoriuje (metodiniai nurodymai TSKP CK žurnale „Agitator“, 1981 m. Nr. 10).

KULTūros IR KOMUNISTINĖS MORALĖS KLAUSIMAIS

1. TSR Sąjungos ir sąjunginių respublikų butų įstatymų pagrindai („Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 26 d.).
2. TSRS įstatymai dėl užsienio piliečių teisinės padėties TSR Sąjungoje („Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 27 d.).
3. Teigti gyvenimo tiesą — kilnus daugiatais literatūros uždavinys. (TSRS rašytojų VII suvažiavimo išdavos).
4. Poilsiaujame gamtoje — branginkime ją.

TARPTAUTINIAIS KLAUSIMAIS

1. Apginti taiką Žemėje — aukščiausias Tarybų valstybės užsienio politikos tikslas (Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Kreipimasis į pasaulio parlamentus ir tautas. „Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony štandar“, 1981 m. birželio 24 d.).
2. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos ir Vokietijos socialdemokratų partijos vadovų susitikimų reikšmė toliau gerinant Tarybų Sąjungos ir Vakarų Vokietijos santykius, stiprinant tarptautinį saugumą.
3. Prancūzija: kairiųjų jėgų pergalė.

Visu galingumu pradėjo veikti naujoji Vilniaus radijo ir televizijos stotis. Iš aukščiausio Lietuvoje 326 metrų bokšto dabar perduodamos keturios radijo ir televizijos programos.

Pats bokštas, iškilęs naujajame respublikos sostinės Karoliniškių rajone ant kalvos, yra unikalus statinys. Jame be sudėtingos aparatūros sumontuoti greitieji lif-
tai, įrengta besisukanti apžvalgos aikštelė.

NUOTRAUKE: Vilniaus televizijos bokštas.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981, VII, 9

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Nemačiau jos trejus metus. Maniau, rasiu pasenusia, sulinkusia. Tačiau, vos įžengęs į jos jaukų kiemą, pajutau — metal nepalietė šeimininkės. Žvali moterėlė prie šulinio košė ką tik pamelžtą pieną. Katinas trinėsi apie jos kojas, laukdamas įprasto pieno šlakelio. Emilija ramiai baigė savo darbą, atsitiesė. Stebėjau jos raukšlėmis padabintą veidėlį, kurį pamažų nutvieskė nuostabi šypsena. Tik ji viena gali taip nusišypsoti savo visuomet jaunatviška šypsena...

Kas iš levaniškių nepažįsta Emilijos Čiukšytės? Kas nėra girdėjęs jos nuširdaus žodžio, geraširdiško patarimo? Kur beieitų Emilija, visi ją sveikina, niekada pagelbėti neatsisako.

Daug vargo ir džiaugsmo patyrė Emilija Čiukšytė savo gyvenime. Augo šeimoje tarp aštuoneto vaikų. Visiems valgyti reikėjo. Tada ir įprato sau duoną užsidirbti. Nuo ankstyvos jaunystės apie 16 metų tarnavo pas turtingesnius gospadorius.

Sunkiais pokario metais Emilija viena pirmųjų atidavė visą savo turtą — arkluką su padargais — besikurliančiam Levaniškio kolūkiui. Mažas tada buvo kolūkis, viską rankom nudirdavo, galvijų tik keletas, ūdarbis — menkas.

Sitaip pirmi, treči metai. Vėliau kertamosios, kuliarnosios pasirodė, traktoriai užburzgė. Pajuto Emilija —

neapsiriko į kolūkį įstojusi. Nebedirbdavo, kaip anksčiau, nuo aušros lig sutemos, ir už darbdienius daugiau gaudavo. Niekada nevengė darbo Emilija: pieną su savo numylėtu arkluku vežiojo, veršelius šėrė, ir lauke ne mažiausią šieno glėbį į bendrą kupetą tempė. O gyvulius

Is ciklo „Levaniškečiai“

Pirmoji kolūkietė

kaip mylėjo — veršeliai ją iš balso pažindavo, nuvargusiam arklui paskutinio duonos kriaukštelio negailėdavo.

Visur linksma, visiems padėt geram darbe pasirodusi. Seniai jau išleido ją kolūkiečiai į užtarnautą poilsį, bet matė Emilija — žmonių trūksta, darbai nesibaigia. Ir eidavo, dirbdavo, kol sveikata leido.

Dabar, jau aštuntą dešimtį eidama, stebisi ir negali atsigrožėti — kaip viskas keičiasi. Pravažiuoja kada keliu „Greitosios pagalbos“ automobilis, ir vis prisimena Emilija, kaip karvę pardavusi, arkliais vežė sargančią motiną į Panevėžį pas daktarus. „Naktis ne naktis, tik koks dieglys šonan įlenda, vis savo Salomėją kviečiam. Tai maloni mūsų felčerė Alkauskienė — ar senas, ar

jaunas — visus lopo, visų sveikata rūpinasi“, — džiaugiasi senelė.

Vieninteliame jos kambaryje švaru, jauku, kvepia mėtom. Autobusų stotelė — ranka pasiekiamą, šalia parduotuvė, nedidelis sodelis — ko senatvėje bereikia. Kol jėgos leidžia, karvutę laiko, pieną į supirkimo punktą neša. Tik ganykla tolakai, ir pašaro žiemai pačiai sunku paruošti. Neužgali viena — kaimynai padeda, kolūkis techniką duoda.

Dažnai susirenka pas senelę vaikų būrelis. Nelieka nė vienas nepaglostytas: nei Joniukas, nei Vidutis, nei Stasiukas. Visus apdalią šypsena, nelaimėj paguodžia, saldina įspaudžia.

Atsisėdus kada vakare ir prisimeni savo jaunystę, — pasakoja Emilija, — susirenkam, būdavo, kurioj gryčioj — vakaruškos iki paryčių. Ir dirbam paskui, ir miego nenorim. Dabar kitaip. Susirenka prie parduotuvės vakarop ir seniai, ir jaunikiškai ir maukšiai „vaisiuką“. Būčiau jaunėnė — sudrausčiau, susarmatyčiau, o dabar kas manęs senos beklausys...

Padovanotiau, jei galėčiau, Emilijai antrąją jaunystę. Kad vėl triūstų kolūkyje kaip darbšti skruzdėlytė — savos žemės šeimininkė, kuri niekad nieko nenu-skriaus, tik vis su gerumu, su gerumu visą gyvenimą, nes auksinę širdį turi Emilija.

Tautvydas Kontrimavičius, moksleivis

„Vaikų darželis kaime“

Taip pavadintame straipsnyje, išspausdintame mūsų laikraščio š. m. Nr. 29, Liaudies švietimo skyriaus ikimokyklinių įstaigų metodininkė O. Kirvelienė rašė apie vaikų darželių kaime rūpesčius ir problemas. Straipsnyje buvo pažymėta, kad Kurklių, Viešintų, Staškūniškio, Raguvėlės, „Nevežio“ kolūkio vaikų darželių patalpos

ankštos, neatitinka sanitari-nių reikalavimų, trūksta įvairiausių žaislų, invento-riaus, patalpas reikia rekon-stituti ir kt. „Iki šiol minėtų ūklų vadovai ir apylinkių Tarybų vykdomieji komitetai nepakankamai rūpinosi mate-rialinės bazės stiprinimu iki-mokyklinėse įstaigose“, — rašė straipsnio autorė.

Atsakydamas į šį straips-nį, Kurklių kolūkio valdybos pirmininkas L. Imbrasas re-dakcijai pranešė: „Kolūkis kartu su apylinkės Taryba vykdo Kurklių miestelyje esančio vaikų darželio patal-pų rekonstrukciją. Vien kol-ūkis per 1980 m. paskutinį ketvirtį į darželio patalpų plėtimo darbus įdėjo 6 tūks-

tančius rublių, o šiais me-tais statybai numatyta skirti dar apie 10 tūkstančių rub-lių“.

Į straipsnį atsakė ir Kur-klių apylinkės LDT vykdomo-jo komiteto pirmininkas J. Kukta. Jis pranešė, kad Kurklių ir „Nevežio“ kolūkių vaikų darželių reikalai buvo

mesys skiriamas sanitarinė būklė. Tačiau būtiniausias baldais ir inventoriu ap-rūpinti vaikų darželio ne-turime galimybes, nes baldų negauname nusipirkti“.

„Straipsnis „Vaikų darže-lis kaime“ buvo apsvasty-tas Raguvėlės tarybinio ūklo pasitarime ir numatyta dar

šiais metais esamą vaikų darželį išplė-s-ti. Tuo pačiu

svarstyti apylinkės vykdo-mojo komiteto posėdžiuose 1979 ir 1981 metais. „Kurklių vaikų darželyje pertvarkomi elektros tinklai, numatyti aikštynų, kitų komunikacijų tvarkymo darbai. Taip pat numatyta į vaikų darželį įvesti telefoną. Apylinkės vykdomasis komitetas kele-tas metų skiria lėšas darže-lio cinamajam remontui ir būtiniausiajam inventoriui“.

„Nevežio“ kolūkio valdy-bos pirmininkas J. Karvelis, atsakydamas į straipsnį, pra-nešė, jog susirūpinta vaikų darželio materialinės bazės stiprinimu: „Vaikų darželis papildomai aprūpintas pata-lyne, už 300 rublių nupirktą įvairių žaislų. Didesnis dė-

pagerės ir darželio sanitarinė būklė. Pagal vaikų darželio vadėjos pareikalavimą ūkis aprūpina darželį transportu, remontuoja įrenginius. Minsk-tu ir kitu inventoriu ap-rūpinsime 1982 metais“, — taip redakcijai atsakė Ragu-vėlės tarybinio ūkio direkto-rius J. Neliubšis.

Viešintų apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmi-ninkė V. Jurkštienė, atsaky-dama į minėtą straipsnį, pranešė:

„Šiuo metu praplėsti val-kių darželio patalpas nėra galimybes. Tačiau, pastatius naują mokyklą, darželį nu-matoma perkelti į kitas pata-lpas. Vykdomasis komite-tas papildomai išskyrė lėšų žaislams ir inventoriui. Dau-gėja vaikų, lankančių darže-lį. Nuo šių metų rugsėjo mėnesio bus užimtos visos darželyje esančios vietos“.

„Straipsnyje minėti trūku-mai šiuo metu yra ištaisyti, — pranešė Staškūniškio ta-rybinio ūkio partinės orga-nizacijos sekretorius J. Se-reika. — Balandžio mėnesį atliktas vaikų darželio pata-lpų remontas, darželį lanko tiek vaikų, kiek jame yra vietų, nupirktą naujų žaislų, sutvarkyta aplinka, įrengti gėlynai“.

Reikia naujos poliklinikos

Anykščių mieste yra daug puikių administracinių pastatų, gerai įrengtų kabinetų. Visai kitoks vaizdas už-ėjus į Anykščių poliklinikos procedūrinius kabinetus ir registratūrą. Sios patalpos pusrūsyje, pro mažus lange-lius į vidų patenka nedaug šviesos, todėl žmonės pri-versti dirbti prie elektros šviesos. Procedūriniame ka-binete blogą įspūdį palieka drėgnos ir aptrupėjusios sie-nos. Medicinos darbuotojų pagalba susirgus visiems la-bai reikalinga, bet jų darbo sąlygos apgailėtinos.

Ar ne laikas susirūpinti naujos poliklinikos statyba?

Z. Kuprienė

REDAKCIJOS PRIERA-SAS. Susipažinęs su šiuo laišku, Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmi-ninkas A. Budavičius prane-šė: „Pagal perspektyvinį ra-jono ekonominio ir socialinio vystymo plano projektą Anykščių mieste poliklinikos statybą numatoma pradėti 1983 metais“.

NUOŠIRDUMAS

Sunkiai apsinuodijo sūnus. Teko kreiptis į Anykščių greitąją medicininę pagalbą. Tą birželio 29-osios vakarą mus priėmė gydytoja M. Maksvytienė ir medicinos se-lio B. Seštokienė.

Gyvenime ne kartą teko kreiptis į gydytojus, bet tą vakarą gydytojos M. Maks-vytienės nuoširdumas, dėme-sys ligoniui ir profesinis meistriškumas mus ypatingai nustebino. Gydytoja M. Maksvytienė padarė viską, kad ligonis kuo greičiau pa-sveiktų.

Po kelių valandų jau vi-siškai pagerėjusį vaiką vežė-mės į namus. Vaziavome ir kalbėjomės apie nuoširdžią gydytoją. Tada mes net ne-žinojome jos pavardės.

Gydytoja mums sakė, kad po keletos valandų informuo-tume ją apie vaiko sveikata. Praėjo naktis, vaiko svei-kata beveik visiškai pasitai-sė ir mes pamiršome paskam-binti gydytojai. Sekančios dienos vakare mus nustebino telefono skambutis. Skambi-no gydytoja ir teiravosi apie sūnaus sveikatą. Nurodžiusi savo darbo laiką ir vietą, pa-prašė dar kartą atvežti sūnų, norėdama jį apžiūrėti ir pa-tikrinti jo sveikatos būklę.

Mes likome dėkingi už profesionalų ir humanišką gydytojos M. Maksvytienės rūpinimąsi mūsų sūnumi.

Antanas Sleikus

Ukmergės 5-osios vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojas

Jaunųjų talkininkų vasara

Idomiai ir turiningai kele-tą savaitę praleidome „Le-nino keliu“ kolūkyje mes, Anykščių J. Biliūno viduri-nės mokyklos darbo ir poil-sio stovyklos „Atžalynas“ nariai.

Stovyklavimo metu ravė-jome ir barstėme salietra runkelius, talkininkavome gy-vulininkystės darbuotojams remontuojant feramas, atliko-me įvairius kitus darbus.

Stovykloje mes ne tik tal dirbome, bet ir organizavo-me įvairius konkursus, poil-sio vakarus, rinkome me-džiagą apie rašytoją Juozą Tumą-Vaižgantą.

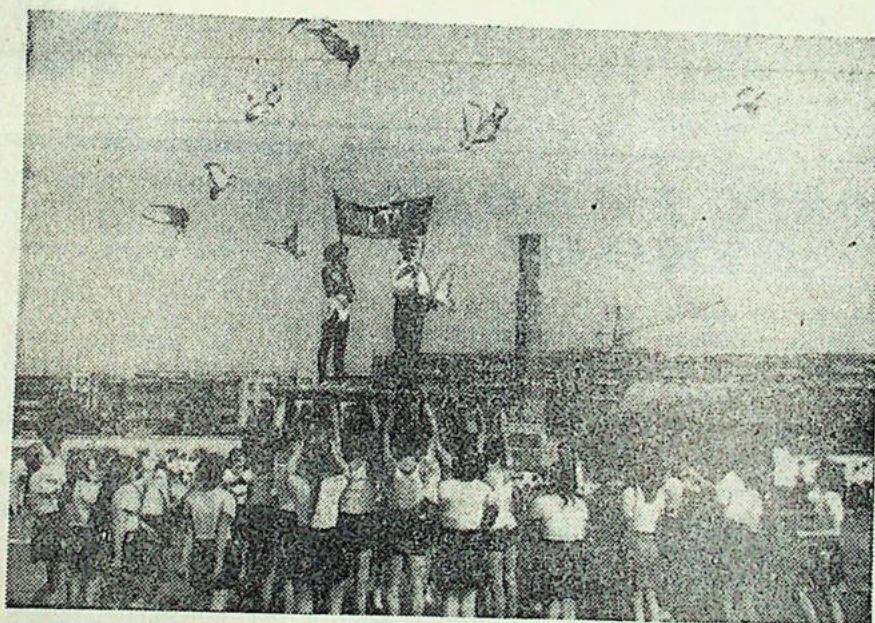
Ilgam mūsų atmintyje iš-liko susitikimas su „Lenino keliu“ kolūkio pirmininku Aleksandru Slavensku, kitais atsaugais ūkio darbuoto-jais. Dideli įspūdį visiems

mums paliko ekskursija į Si-monijų girią, kur Didžiojo Tėvynės karo metais žuvo tarybiniai lakūnai. Sios eks-kursijos metu sutvarkėme paminklinio akmens aplinką.

Labai idomiai praėjo Joni-nių šventė ir Miško šventė, kurių metu buvo praves-tos turistinių klubių ruožo var-žybos. Taip pat šios šven-tės metu komandos turėjo atsakyti į įvairius klausimus apie augaliją, gyvūniją, miš-ko vaistinę.

Poilsio stovyklos „Atžaly-nas“ stovyklautojai neseniai raportavo „Lenino keliu“ kolūkio vadovams, specialis-tams, stovyklos viršininkui, J. Biliūno vidurinės mokyk-los atstovams apie nuveik-tus darbus, pravesčius rengi-nius.

G. Lisauskaitė

Moksleivių šventės momentai.

J. Bielskio nuotr.

